

Interjú Kiss Csaba (Battodo 4.dan) mesterrel

Battodo Hírlevél: El ször is gratulálunk a sikeres 4. danos vizsgádhoz. Hallottuk hogy a vizsgabizottság külön dicséretben részesített.

Kiss Csaba: Köszönöm, tényleg jól sikerült a vizsgám.

B.H.: Jelenleg Magyarországon te vagy Battodoból a második legmagasabb, 4. dan fokozattal rendelkező mester. Mikor és hogyan kezdted a harc művészetekkel való foglalkozást; milyen harc művészetekkel foglalkoztál ez idő alatt?

K.Cs.: 1981-ben kezdtem karatéval (Doshinkan), utána 1988-ban jött a Iaido, Jodo, Battodo, és ezek mellett most 6 év óta Taichival is aktívan foglalkozom.

B.H.: Mi vonzott téged ezekben? Miért kezdted el foglalkozni velük?

K.Cs.: El ször is kíváncsi voltam, hogy mi rejlik ezekben a harc művészetekben és miként formálják az ember egyéniségét. Akkoriban a karate még kuriózum volt és Makón a

Doshinkan karate edzés jelent meg. Néhány karaté edző társam a pusztakezes technikák kiegészítéseként eljárt még fegyveres harc művészeti edzésekre is – ezek voltak az Iaido, Jodo, Battodo edzések. A Taichi edzésekre azért kezdtem el járni, mert sajnos idő közben megszűnt a Doshinkan karate Makón, ezért kóstoltam bele ebbe a pusztakezes harc művészetbe. Különösen vonzott, hogy két összefüggő része van: egy harci és egy

egészségformáló rész. Így jelenleg négy mely harc művészettel foglalkozom és összesen heti 4 alkalommal járok az edzésekre.

B.H.: Hogyan tudod összeegyeztetni ezeket? Nem zavaróak a különböző stílusok?

K.Cs.: Nagyon könnyű összeegyeztetni a stílusokat, mert úgy érzem, hogy kiegészítik és segítik egymást. Sok alap dolog közös bennük, pl. testközéppont, légzés, harmonikus mozgások és még sok egyéb. Így végül is amikor az egyik fajta harcművészetet gyakorlom, ugyanakkor a másik is tökéletesedik.

B.H.: Milyen élményed volt amire szívesen visszaemlékszel ezekről?

K.Cs.: Amikor magas fokozatú mesterekkel edzhettem együtt. Ilyen magas fokozatú iskolavezet volt pl. Shigehiro Matsumura mester, Jean-Pierre Reniez mester, de még említhetném Ota és Takaku mestereket is.

B.H.: Mi különlegeset tapasztaltál az edzéseiken?

K.Cs.: Amit mindenképpen megemlítenék ezekről az az, hogy a lehető legapróbb részleteket is megmutatták és kijavították, ezenkívül még a rendkívül magas fokú pontosság, tökéletes kivitelezés, a formák és technikák helyes ütemezése volt a jellemző rájuk. Mindezt összefoglalva rálátással lehettem egy követendő és elérendő célra, útra. No persze maga az a tény is nagyszerű volt, hogy Japán mesterekkel edzhettem és ráadásul stílus/iskola alapítók edzésein vehettem részt.

B.H.: Van-e családod és k hogyan tolerálják ezt az életmódot?

K.Cs.: Van családom; egy feleségem és egy fiam van. k kezdetben furcsállták, "de nem volt más választásuk", elfogadták 😊

B.H.: A családból esetleg valaki szintén foglalkozik harcművészetekkel?

K.Cs.: Igen, a feleségem is Thaichizik, velem együtt kezdte. A fiam is zt egy jó darabig a Jaidot, Jodot, Battodot és az Aikidot.

B.H.: A harcm vészetek mennyire befolyásolják a hétköznapi életedet és milyen hatással vannak rá?

K.Cs.: Ezek az edzések segítenek a hétköznapi problémák megoldásában, kizökkentenek a monotonitásból; ez az én "kocsmám". A munkámra való hatása a

pontosságban és az egyéni kreativitásban bukkan el. Ez a fajta keleti gondolkodásmód arra is készítet, hogy a munkámban is a harmóniát és a tökéletességet igyekezzek megvalósítani.

B.H.: Otthonodban és környezetedben mennyire jelentkezik harcm vészetekhez és a keleti életmódhoz való vonzódás?

K.Cs.: Igyekszem keleti ízlésvilágot teremteni magam körül, ez például a kertünkben is

megnyilvánul. Elég sok munkám volt benne míg sikerült így kialakítani, a karbantartása és fenntartása is eléggé id igényes. A fák és a növények színével és változatosságával próbálok keleti hangulatot teremteni a klasszikus japán kertek mintájára, természetesen az adott éghajlati és növényzeti lehet ségeken és belül.

B.H.: Mivel szeretsz még foglalkozni a harcm vészeten kívül?

K.Cs.: A hobbit még a kajakozás, a túrázás, kerékpározás. Kajakozni a Maroson, míg túrázni Romániában szoktam: Retezat-ban, Fogaras, Királyk , Padis, stb. Ezek több napos túrák nomád körülmények között; „hátamon a házam” stílusban ☺

Általában kb. 60-100 km távolságbeli nagyságrendben túrázunk alpesi területen – szó szerint „hegyen-völgyön”, nagy szintkülönbségekkel.

B.H.: Mik a távolabbi terveid a harcm vészeten terén?

K.Cs.: Próbálom mélyebben, részleteiben is megérteni ezt a világot, ugyanakkor igyekszem minél jobban összhangba hozni a testet és a szellemet.

B.H.: Végezetül; milyen hasznos tanácsokat tudnál adni a fiatalabb nemzedéknek vagy az alacsonyabb fokozatúaknak?

K.Cs.: Minden "megszokott" gyakorlatban látni kell az újat és a változást, ezáltal nem válik monotonná a mozdulatok tökéletesítése és a gyakorláskor csak a jelen létezik. Nem szabad gyorsan feladni, a kudarcok er sítsenek és ne gyengítsenek: „Sokszor nem azért félünk a cselekedett l mert nehéz, hanem azért látjuk nehéznek mert félünk t le”. Eredményt csak kitartással és folyamatos, állandó gyakorlással és edzéssel lehet elérni. Sok sikert és kitartást mindenkinek aki erre az Útra lép.

B.H.: Köszönjük a beszélgetést és további jó edzéseket kívánunk. Reméljük, hogy 5 év múlva (a kötelez kivárási id után) gratulálhatunk neked a sikeres 5.danos vizsgádhoz is.

Makó, 2009. március 27.

Magyar Battodo Szövetség